DOMINGO XXIX TIEMPO ORDINARIO (CICLO A)

Los fariseos y los herodianos participan de una estrategia común para descalificar a Jesús. Intentaron comprometerlo en alguna respuesta para así poder combatirlo. Esa forma de actuar no ha desaparecido. No son pocos los que intentan discutir con Jesucristo con el fin de evitar sus enseñanzas. No es un problema de inteligencia, sino de voluntad. Ya Pío XII escribió que en las cosas referentes a Dios "los hombres se persuaden fácilmente de la falsedad o al menos de la incertidumbre de las cosas que no quisieran que fuesen verdaderas". Así actúan los personajes del evangelio de hoy, quienes, además, fingen aprecio por Jesús. Su actual es sinuoso, lleno de simulación y de disimulo, no busca la verdad, sino quedar confirmados en sus propios prejuicios.

Pero a Jesús nadie le engaña y aprovechar toda ocasión para instruir. La pregunta es capciosa, porque intentar colocar a Jesús contra los romanos si dice que no hay que pagar impuestos, o bien, contra los judíos y se muestra favorable. Jesús no cae en la trampa y muestra que existen realidades de distinto orden. Al César hay que darle lo que es suyo, pero también corresponde darle a Dios lo que es de Dios. Jesús no destruye el orden de la autoridad natural por la que han de regirse todas las sociedades, pero muestra que su fundamento último está en Dios. Al hombre le toca la libertad de conciliar ambas responsabilidades. Debe cumplir con sus deberes cívicos y sus obligaciones sociales y, al mismo tiempo, cumplir en todo la voluntad de Dios.

Eso habitualmente es posible. Pero si la autoridad humana manda algo contrario a Dios, entonces no estamos obligados a obedecer, sino todo lo contrario. En todo rige el principio con el cual respondió San Pedro, cuando fue amonestado por las autoridades judías: "Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres". De ahí que los cristianos de los primeros siglos se negaran adorar al emperador, pero no a rezar por él. De igual manera eran buenos ciudadanos y contribuían al bien de la sociedad, pero en nada querían obrar contra los preceptos de Dios.

Cuando una ley humana entra en conflicto con lo que Dios quiere, entonces es injusta. Por eso señala el Catecismo de la Iglesia Católica (n. 2242): "el ciudadano tiene obligación en conciencia de no seguir las prescripciones de las autoridades civiles cuando estos preceptos son contrarios a las exigencias del orden moral, a los derechos fundamentales de las personas o a las enseñanzas del Evangelio". Pero cuando no se dan de esas circunstancias, hay que obedecer a la autoridad legítima, porque ésta es querida por Dios. De hecho, la sociedad requiere, para su conservación y desarrollo, de la existencia de una autoridad que promueva en todo el bien común. Por eso, los gobernantes también tienen una especial la obligación de sujetar sus juicios y determinaciones al bien moral, y nosotros debemos rezar por ellos, para que cumplan fielmente su misión.

El problema que plantea a Jesús no deja de tener la actualidad y es importante que los católicos y nos formemos bien en la doctrina política y social que enseña Jesucristo a través de su voz que sabemos reconocer en su Iglesia. Un buen resumen se encuentra en el Catecismo. El orden natural, querido por Dios, no se opone al de la gracia, que nos viene por Jesucristo. Por eso, cuando tenemos dudas o surgen conflictos, hemos de buscar respuestas, pero nuestra actitud no ha de ser la de los fariseos, sino la de humildes discípulos de la Verdad que se dejan instruir por el Maestro.

Que María nos conceda una mente limpia y un corazón humilde.

26-ТА НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ТИЖНЯ (ЦИКЛ А)

Фарисеї та іродіани беруть участь у спільній стратегії, щоб дискваліфікувати Ісуса. Вони намагалися втягнути Його в якусь відповідь, щоб боротися з Ним. Цей спосіб дій не зник. Є чимало тих, хто намагається сперечатися з Ісусом Христом, щоб уникнути його вчення. Це не проблема інтелекту, а проблема волі. Вже Пій XII писав, що в питаннях, які стосуються Бога, "люди легко переконуються у фальшивості або принаймні у непевності речей, які вони не хотіли б бачити правдивими". Так чинять герої сьогоднішнього Євангелія, які, до того ж, вдають, що цінують Ісуса. Їхнє теперішнє є звивистим, сповненим симуляції та дисимуляції, вони не шукають істини, а прагнуть утвердитися у власних упередженнях.

Але Ісус ніким не обманюється і використовує кожну нагоду, щоб навчати. Питання складне, бо Ісуса намагаються налаштувати проти римлян, якщо він каже, що податки не треба платити, або проти юдеїв, якщо він показує, що прихильний до них. Ісус не потрапляє в пастку і показує, що існують реалії іншого порядку. Ми повинні віддати кесареве кесареві, але ми також повинні віддати Богові Боже. Ісус не руйнує порядок світу. Ісус не руйнує порядок природної влади, яким повинні керуватися всі суспільства, але показує, що його остаточна основа - в Бозі. Людина має свободу поєднувати ці два обов'язки. Вона повинна виконувати свої громадянські обов'язки і соціальні зобов'язання і в той же час у всьому виконувати волю Божу.

Зазвичай це можливо. Але якщо людська влада наказує щось, що суперечить Богові, то ми не зобов'язані підкорятися, а навпаки. У всьому діє принцип, яким відповів святий Петро, коли йому зробили зауваження юдейські власті: "Треба слухатися Бога, а не людей". Тому християни перших століть відмовлялися поклонятися імператорові, але не молитися за нього. Вони також були добрими громадянами і робили свій внесок у благо суспільства, але жодним чином не хотіли діяти всупереч Божим заповідям.

Коли людський закон суперечить тому, чого хоче Бог, тоді він несправедливий. Саме тому Катехизм Католицької Церкви (п. 2242) стверджує: "Громадянин зобов'язаний по совісті не виконувати приписів цивільної влади, коли ці приписи суперечать вимогам морального порядку, основним правам людини або вченню Євангелія". Але коли цих обставин немає, законній владі треба коритися, бо вона є волею Божою. Насправді, суспільство для свого збереження і розвитку потребує існування влади, яка в усьому сприяє загальному благу. Тому правителі також мають особливий обов'язок підпорядковувати свої судження і рішення моральному добру, і ми повинні молитися за них, щоб вони вірно виконували свою місію.

Проблема, поставлена перед Ісусом, не перестає бути актуальною, і важливо, щоб католики і ми самі добре формували себе в політичній і соціальній доктрині, якої навчав Ісус Христос через Його голос, який ми вміємо розпізнавати в Його Церкві. Хороший підсумок можна знайти в Катехизмі. Природний порядок, встановлений Богом, не протистоїть порядку благодаті, яка приходить до нас через Ісуса Христа. Тому, коли у нас виникають сумніви або конфлікти, ми повинні шукати відповіді, але наше ставлення має бути не фарисейським, а смиренним, як у смиренних учнів Істини, які дозволяють наставляти себе Учителеві.

Нехай Марія дарує нам чистий розум і смиренне серце.